

κάθε ἀνάγκην καὶ κάθε δυσκολίαν διευκολυντής, ἐξεφράσθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνθουσιωδέστατα.

Ἄλλὰ καὶ πρὸς τοὺς χολεριῶντας, ὑπὸ τὸν στρατιωτικὸν ἱατρὸν κ. Πασχάλην, τὴν αὐτὴν ἐπέδειξεν ἐνθουσιώδη δρᾶσιν καὶ ἐργασίαν, ἐπισύρων πάντοτε ὄλων, τραυματιῶν καὶ ἀξιωματικῶν καὶ συναδέλφων των, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ἀμέριστον.

Εἰς πᾶσαν δύσκολον περίστασιν ἐλέγετο: «**Ὁ κ. Χαραμῆς θὰ μᾶς τὸ ἀναλάβῃ αὐτό**». Καὶ ἐνταῦθα, καθὼς καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, πολλάκις ἐξώδευεν ἐξ ἰδίων, ὅπου τὸ ἐκάλει ἡ ἀνάγκη. Ἀκόμη καὶ τὰς δυσκολωτέρας τῶν ὑποθέσεων ἔφερε πάντοτε εἰς πέρας, πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου ὀρρωδῶν. Εἰς πλεῖστα ὅσα ζητήματα ἀνελάμβανε πρωτοβουλίαν. Εἰς λεπτομερείας δὲ ἀπείρους, καθ' ἃς πολλάκις αἱ μεγάλαι γραμμαὶ τῆς ὅλης ἐργασίας ἠδύναντο νὰ ζαλίσουν καὶ τὸν δραστηριώτερον, ὁ κ. Χαραμῆς ἦτο διαρκῶς πανταχοῦ παρῶν, ἐξομαλύνων, συμβουλευὼν, διευθετῶν, ἐξευρίσκων μεθόδους καὶ τρόπους καὶ μέσα τελεσφόρα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος.

Ἐνῷ δὲ οὕτω ἔδρα, διαρκοῦντος τοῦ ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου, δὲν ἐλησμόνει νὰ προσφέρῃ ταυτοχρόνως πρὸς τὴν Σεπτὴν Βασιλισσάν-Μητέρα καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν αὐτοῦ, ἵνα χρησιμοποίησῃ ταύτην ὡς ἤθελε διὰ τοὺς ἐξ ὀφθαλμικῶν νοσημάτων τραυματίας.

* *

Τοιαύτη εἶναι ἐν ὀλίγοις ἡ καὶ κατὰ τοὺς δύο πολέμους δρᾶσις τοῦ ὀφθαλμολόγου κ. Χαραμῆ. Τοιαύτη ἡ δρᾶσις καὶ χρησιμότης τῶν κλινικῶν αὐτοῦ. Τοιαύτη δὲ ἡ ἐν γένει πατριωτικὴ αὐτοῦ, μέχρις αὐταπαρνήσεως, ἐνέργεια καὶ ἱκανότης.

Ὁ κ. Σπήλιος Χαραμῆς παρουσιάζεται οὕτω πραγματικῶς φαινόμενον ἐπιστήμονος καὶ ἀνθρώπου καὶ Ἕλληνος, συνδυάζων τὰ ἱπποτικώτερα τῶν χαρισμάτων, οἷα εἶναι ἡ ἀφιλοκέρδεια, ἡ ἐπιείκεια, ἡ εὐγένεια, ἡ φιланθρωπία, πρὸς τὰς ἐπιστημονικωτέρας τῶν ἀρετῶν, οἷα εἶναι ἡ ἐγχειρητικὴ αὐτοῦ ἱκανότης, ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ ἀντίληψις καὶ ἡ ἐκπληττουσα ἀληθῶς ἐφ' οἰουδήποτε ὀφθαλμικοῦ νοσήματος διαγνωστικὴ αὐτοῦ ἀκρίβεια καὶ δύναμις.

Εἰς τοὺς εὐτυχισμένους ἀρραβῶνας

ΒΑΣΙΛ. Γ. ΜΩΡΑΪΤΟΥ & ΑΘΗΝΑΣ Π. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

εἰς Μυτιλήνην

Μέσ' στήν οὐράνια δροσιὰ τῆς Λευτεριᾶς λουσμένα
τὰ στέφανα τοῦ γάμου Σας καλοῦντα θὲ νᾶνε
κάτου στῆς γαλανόλευκης τὸν ἴσκιον ἀνθισμένα
θὰ παίρνουν ξέχωρη ἐμμορφιὰ καὶ θὰ μωσκοβολᾶνε.

(Ἀθήναι, 23 Αὐγ. 1913)

Σκ.